

VASILESCU-KARPEN, NICOLAE

Inginer, profesor universitar

N. 28 nov. 1870, Craiova - m. 2 mart. 1964, București.

Studii: Liceul *Carol I* din Craiova; Școala Națională de Poduri și Șosele din București (șef de promoție - 1891); Școala Superioară de Electricitate din Paris (1900); Facultatea de Științe din Paris (1902); licențiat în fizică, mecanică, matematică. Doctor în Științe al Universității Sorbona din Paris (1904); doctor *honoris causa* al Politehnicii din București (1941).

Membru corespondent (1919) și titular (1923) al Academiei Române. Vicepreședinte (1929-1930 și 1914-1944).

La Paris l-a avut profesor pe celebrul Paul Janet. În 1904 a fost numit profesor la Catedra de electrotehnică a Universității din Lille dar în 1905 revine în țară.

Inginer la Ministerul lucrărilor publice (1891-1894); profesor de Electricitate și Electrotehnică la Școala de Poduri și Șosele (1905-1940); șef al Diviziei tehnice PTT (1906-1907); membru al Consiliului Tehnic Superior (1904-1938); director al acestui consiliu (1909-1919) și președinte (1928-1936); director al Școlii de Poduri și Șosele (1918-1920); rector al Școlii Politehnice din București (1920-1940)

Membru de onoare al Société française des électriciens.

Amplă activitate de cercetări originale în domeniile electricitate, aerodinamică, termodinamică, atomistică, teoria cinetică, electrostatică, electromagnetism fizico-chimic, pile electrice, electrochimic. Cercetări asupra efectului magnetic al corpurilor electrizate în mișcare. Studii asupra aderenței fierului la beton. A determinat relațiile dintre energiile câmpurilor magnetice și electrice și tensiunea și repulsiunea liniilor de forță ale acestor câmpuri.

Propune pentru prima oară, folosirea curenților purtători de înaltă frecvență pentru telefonia prin cablu la mare distanță (1909). A realizat pilele K, care funcționează folosind exclusiv temperatura mediului ambiant. A construit postul de telegrafie fără fir de la Băneasa (1914). Proiecte de centrale electrice și electrificări de orașe (Câmpina, Constanța). A studiat mecanismul zborurilor păsărilor pe vânt variabil (1913).

Opera: Recherches sur l'effet magnétique des corps électrisés en mouvement (1904); Manual de electrotehnică generală (1925); Electricitate (1942); Sur une nouvelle exposition des phénomènes éiques. Inutilité de la notion de masse magnétique IRE, (1932); Fenomene și teorii noi în electrochimie și chimie fizică (1957); Nouveau récepteur pour la télégraphie sans fil (Paris, 1904); Precizarea noțiunii de energie cinetică (1908); Stațiunea de telegrafie fără fir de la Băneasa (1915); La force électromotrice des piles et l'attraction moléculaire (Paris, 1923); Pila electrică cu clorură de argint (1953); Pila electrică de concentrație cu oxigen și termodinamica (1955) ș.a.